

Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1380. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként

Dr. Gaudi-Nagy Tamás kijelentette, hogy az előterjesztett javaslat általános vitára alkalmassága tárgyában egyértelműen az az álláspontjuk, hogy nem látják általános vitára alkalmasnak, figyelemmel arra, hogy elég részletesen kifejtették az alkotmánymódosításra irányuló aktuálisan futó javaslat tárgyában, hogy miért nem tartják szerencsésnek az ügyészség, legfőbb ügyész személyének, intézményének szándékolt változtatását. Akkor szintén ugyanaz történt, mint a jogalkotási törvénnyel: hogy úgy terjesztette elő a kormány az alkotmánymódosításra irányuló javaslatát, ami a legfőbb ügyész jogállását érintette, hogy nem tette mögé az ügyészségi szolgálati viszonyról szóló törvénymódosítást. Most mellétette. Akkor csak sejtették, vagy legfeljebb látták a törvénytervezetet a minisztérium honlapján, most meg már előttük is van az a jövőkép, hogy valóban, egy kilenc évre bebetonozott legfőbb ügyész szerepét szabják, ami, úgy gondolja, élesen ellenkezik mindazon jogtörténeti hagyományunkkal is, amelyet az 1870-es években elfogadott törvényünk előír, illetve igazából aktuálpolitikai céllal látják mindezt fennforogni. Szerintük a legfontosabb feladat most az lenne, ha egyáltalán hozzányúljanak az ügyészségi jogszabályhoz, az az, hogy meggátolják és abszolút mértékben büntethetővé tegyék az olyan és ahhoz hasonló ügyészi cselekményeket, amelyek 2006 őszén történtek. Amellyel az ügyészségek egyes tagjai a megtorlások végrehajtó gépezetének elvtelen kiszolgálóivá váltak, és olyan jellegű ügyekben emeltek vádat, és olyan jellegű ügyekben tettek előzetes letartóztatásra vonatkozó indítványokat, amely ügyekben minden nyilvánvaló vonatkozó eljárási és anyagi jogi jogszabály értelmében nem tehettek volna ilyet, és mégis megtették. Elmondása szerint ott ült az albizottságuk előtt Ihász Sándor, a Fővárosi Főügyészség vezetője, és Falvai Zsolt, a Nyomozó Ügyészség vezetője, és rezzenéstelen arccal elmondták, hogy megvizsgálták az ügyészség munkáját, és semmilyen kritikai észrevételük nem volt. Véleménye szerint a legfontosabb jogalkotói feladat most az lehet, hogy megvédjük a jogállamot attól, hogy az ügyészségek ilyen dicstelen szerepet játszhassanak. Hiányolta, hogy ha már hozzányúltak ehhez a jogszabályhoz, akkor a fegyelmi felelősség, illetve az alkalmasság körében miért nem ad választ. Gaudi szerint, a jogalkotásnak választ kellene adnia a 2006. őszi jogsértéseket vizsgáló albizottságban kiderült megdöbbentő részletek kapcsán. Egyébként ebben ott a kormánytöbbséghez tartozó albizottsági tagtársai is teljesen egyként döbbsentek meg. Észlelték azt, hogy milyen arcátlan módon tartja fenn most is még, akár a katonai ügyészség is és milyen módon fedezi és mosdatja szerezsenmosdatással a rendőrpáncsnokokat, amikor például azt mondja, mai napig fönntartja ezt az álláspontját, hogy az azonosító jelvények hiánya semmilyen módon nem volt hatással a szolgálati rendre és fegyelemre. És ezek az ügyészek a helyükön vannak. Nagyon kemény szabályokat kell alkotni, amelyek elrettentik az ügyészeket attól, hogy akármilyen színezetű kormány is van, akármilyen érdekeket is, úgy gondolják, hogy fognak majd szolgálni, egyszer és mindenkorra menjen el a kedvük attól, hogy ilyen justizmordokban részt vegyenek. Azzal zárta hozzászólását, hogy ilyen jellegű módosító javaslatokat fognak tenni, és sok egyéb más észrevételük is van, amit majd az általános vitában elmondanak, ha egyáltalán odakerül a javaslat.

Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1380. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Az előterjesztett javaslat általános vitára alkalmassága tárgyában egyértelműen az az álláspontunk, hogy nem látjuk általános vitára alkalmasnak, figyelemmel arra, hogy már egyébként elég részletesen kifejtettük az alkotmánymódosításra irányuló aktuálisan futó javaslat tárgyában, hogy miért nem tartjuk szerencsésnek az ügyészség, legfőbb ügyész személyének, intézményének szándékolt változtatását. Akkor szintén ugyanaz történt, mint a jogalkotási törvénnyel: hogy úgy terjesztette elő a kormány az alkotmánymódosításra irányuló javaslatát, ami a legfőbb ügyész jogállását érintette, hogy nem tette meg az ügyészségi szolgálati viszonyról szóló törvény módosítást. Most mellétette. Akkor csak sejtettük, vagy legfeljebb láttuk a törvénytervezetet a minisztérium honlapján, most meg már előttünk is van az a jövőkép, hogy valóban, egy kilenc évre bebetonozott legfőbb ügyész szerepét szabják, ami, úgy gondolom, élesen ellenkezik mindazon jogtörténeti hagyományunkkal is, amelyet az 1870-es években elfogadott törvényünk előír, illetve igazából aktuálpolitikai céllal látjuk mindezt fennforogni.

Szerintünk a legfontosabb feladat most az lenne, ha egyáltalán hozzájárulunk az ügyészségi jogszabályhoz, az az, hogy meggátoljuk és abszolút mértékben büntethetővé tegyük az olyan és ahhoz hasonló ügyési cselekményeket, amelyek 2006 őszén történtek, amellyel az ügyészségek egyes tagjai a megtorlások végrehajtó gépezetének elvtelen kiszolgálóivá váltak, és olyan jellegű ügyekben emeltek vádat, és olyan jellegű ügyekben tettek előzetes letartóztatásra vonatkozó indítványokat, amely ügyekben minden nyilvánvaló vonatkozó eljárási és anyagi jogi jogszabály értelmében nem tehettek volna ilyet, és mégis megtették. És ott ült az albizottságunk előtt Ihász Sándor, a Fővárosi Főügyészség vezetője, és Falvay Zsolt, a Nyomozó Ügyészség vezetője, és rezzentelen arccal elmondták, hogy megvizsgálták az ügyészség munkáját, és semmilyen kritikai észrevételük nem volt. Azt gondolom, a legfontosabb jogalkotói feladat most az lehet, hogy megvédjük a jogállamot attól, hogy az ügyészségek ilyen dicstelen szerepet játszhassanak. Tehát magyarul: mi hiányoljuk, hogy ha már hozzájárultak ehhez a jogszabályhoz, hiányoljuk azt, hogy a fegyelmi felelősség, illetve az alkalmasság körében nem ad választ. Úgy gondolom, a jogalkotásnak választ kellene adnia a 2006. őszi jogsértéseket vizsgáló albizottságban kiderült megdöbbentő részletek kapcsán. Egyébként ebben ott a kormánytöbbséghez tartozó albizottsági tagtársaim is teljesen egyként döbbsentek meg, és észlelték azt, hogy milyen arcátlan módon tartja fenn most is még, mondjuk, akár a katonai ügyészségek milyen módon fedezték és mosdatták szerezzenmosdatással a rendőrparancsnokokat, amikor például azt mondták, mai napig fönntartják ezt az álláspontjukat, hogy az azonosító jelvények hiánya semmilyen módon nem volt hatással a szolgálati rendre és fegyelemre. És ezek az ügyészek a helyükön vannak.

Én tehát azt gondolom, nagyon kemény szabályokat kell alkotni, amelyek elrettentik az ügyészeket attól, hogy akármilyen színezetű kormány is van, akármilyen érdekeket is, úgy gondolják, hogy fognak majd szolgálni, egyszer és mindenkorra menjen el a kedvük attól, hogy ilyen justizmordokban részt vegyenek. Tehát ilyen jellegű módosító javaslatokat fogunk tenni, és sok egyéb más észrevételünk is van, amit majd az általános vitában elmondunk, ha egyáltalán odakerül a javaslat.